

Himmerland

Telefon 99353535 E-mail himmerland@nordjyske.dk
 Adresse Adelgade 56, 9500 Hobro

» Faktisk er det statistisk set farligere at følges hjem fra byen med en, man kender, end at gå selv.

INGRID SOLDAL ERIKSEN, Det Kriminalpræventive Råd

Det er især isolerede stier med dårlig belysning og høje træer, der gør pigerne utrygge. Mange danske kvinder føler samme utryghed, når de går alene ud om aftenen.

Er det farligt at gå alene hjem i mørke?

UTRYGHED: To 15-årige piger fra Støvring fortæller om at sætte farten op, tale i mobil uden nogen i den anden ende og frygte at møde fremmede i mørket. Den frygt deler de med mange danske kvinder. Men er der grund til utryghed? Vi har spurgt en statistiker

Af Nanna Holm Hansen og Claus Søndberg (foto) nanna.holm.hansen@nordjyske.dk

Støvring: Det er tit mørkt, når 15-årige Mathilde Maj Pedersen går alene hjem til sin familie i Støvring.

Nogen gange går hun ad stier med tæt buskads og langt mellem gadelysterne.

Så kommer mobilen op til øret, og hun begynder at tale i den. Selvom der ikke er nogen i den anden ende.

Mobilen er altid opladt, når hun går alene.

Og så sætter hun farten op. Meget.

Alt imens dukker uhyggelige scenarier op i hendes bevidsthed.

Fremmede mænd der følger efter en.

Fremmede mænd der springer ud af ligusterhækene.

Hun skruer ned for musikken, så hun kan høre, hvis

der kommer nogen.

- Utrygheden er værst på isolerede stier og i tunneller, hvor man ikke kan slippe væk, fortæller hun.

Lad være med at stoppe

15-årige Pernille Lynge Borup Andersen ser sig selv i Mathildes utryghed.

Forleden kørte Pernille alene på scooter efter mørkets frembrud.

Bag hende kørte en mørk bil med nogle mennesker, hun ikke kendte.

Hun hørte mændene i bilen bag hende, før hun så dem. Men det var umuligt at høre, hvad de sagde. Selvom de råbte.

- Jeg tænkte: "lad være med at stoppe, lad være med at stoppe", siger Pernille.

Den mørke bil sænkede farten, og råbene blev højere.

Da bilen lå ved siden af Pernilles scooter, stak mæn-

dene en blinkende sirene ud af ruden og lyste direkte på hende.

Så kørte de videre.

Mathilde og Pernille er sammen med mere end halvdelen af alle danske kvinder utrygge ved at gå alene i mørke.

En undersøgelse fra Megafon lavet i 2017 viste, at 58 procent af de adspurgte kvinder undgår at færdes alene, når det er mørkt, fordi de føler sig utrygge.

Er det farligt?

Mathilde og Pernille har sagt ja til at mødes på deres ungdomsskole i Rebild og fortælle om frygten for at gå alene i mørke. For de er godt trætte af den.

- Jeg bliver virkelig irriteret over, at det er sådan - at jeg skal være bange, fordi jeg er en pige, siger Pernille.

Men hvor bange burde de unge kvinder være?

Vi har spurgt en statistiker. - Billedet af en kvinde, der går alene en mørk aften og bliver overfaldet, er mere eller mindre en myte, siger Ingrid Soldal Eriksen fra Det Kriminalpræventive Råd. Oftest kender offeret og gerningsmanden nemlig

hinanden. - Faktisk er det statistisk set farligere at følges hjem fra byen med en, man kender, end at gå selv - for der er større sandsynlighed for at blive overfaldet af en, man kender, end at møde en fremmed overfaltsmand,

fortæller Ingrid Soldal Eriksen.

Ønsker mere fakta

Hvis man zoomer ind på Rebild Kommune, har der i de sidste to år været nul anmeldelser af voldtægter og voldtægtsforsøg.

» Jeg oplever, at de, der er mest afhængige af systemet, føler sig magtesløse. De opgiver at forstå sproget og ender med at lade sagen stå til - så ender de med at blive en sag i stedet for at have en sag.

EVI RISDAHL, borgerrådgiver, Mariagerfjord

Pernille (tv.) og Mathilde (th.) har sagt ja til at besøge en af de stier, der skræmmer dem, når mørket slutter sig om Støvring.

I 2016 var der to anmeldelser.

Det overrasker de to unge kvinder.

- Jeg troede, at antallet af anmeldelser var langt højere, siger Pernille.

Mathilde er enig.

- Man hører tit om kvinder, der bliver overfaldet, når de går alene hjem fra byen. Men man burde også høre om, hvor tit der sker overfald - for eksempel vise statistikker. I stedet for hører man altid noget slemt, siger hun.

Spørgsmålet er, om statistikker og oplysning gør utrygheden mindre.

Ja, mener Pernille.

- Jeg tror helt sikkert, at det virker, siger hun.

Det samme gør Ingrid Sol-dal Eriksen.

- Man kan mindske mytterne gennem målrettet oplysning, fortæller hun.

Derudover hjælper det at rydde op i forfaldne områder, have mere gadebelysning samt skære buske og træer ned - så for eksempel stisystemer bliver mindre

mystiske.

Færre formaninger, tak

Selv mener Mathilde og Pernille, at for mange formaninger om at passe på sig selv, giver liv til frygten.

- I stedet for at forældrene siger "det er forfærdeligt derude piger - held og lykke med det", så slut af med at sige, at det ikke sker så tit, siger Pernille.

Mathilde og Pernille ser på hinanden efter et par sekunders stilhed.

- Jeg troede kun, det var mig, der var utryg - indtil vi begyndte at tale om det, siger Mathilde.

Pernille erklærer sig enig.

Statistisk set er Nordjylland det område i Danmark, hvor der sker færrest overfald ifølge skadestuerapporter og anmeldelser.

I 2018 var der 92 anmeldelser af voldtægter og voldtægtsforsøg i Nordjylland.

Syv ud af ti voldtægter bliver begået i private hjem af nogen, kvinden har kendt i mindst 24 timer.

Svært sprog skader de mest udsatte

SPROG: Det har konsekvenser for samfundets svageste, når autoriteter skriver uforståelige breve

Af Nanna Holm Hansen

nanna.holm.hansen@nordjyske.dk

MARIAGERFJORD: Alt for mange mennesker modtager vigtige breve, som er svære at forstå.

Problemet er, at brevene er knudret skrevet, og ordene er for svære.

Det har konsekvenser for samfundets svageste.

- Man taber de borgere, der er mest afhængige af systemet - det er et stort problem, siger Evi Risdahl. Hun er borgerrådgiver i Mariagerfjord Kommune og får ofte besøg af borgere, der er kommet i klemme i systemet, fordi kommunens breve er for svære at forstå.

Hendes job er at hjælpe borgerne med at tyde brevene - og hjælpe kommunen med at skrive bedre.

- Det er svært for borgerne at forstå, hvad kommunen har lagt vægt på i deres afgørelser - det svarer til at lave en IKEA-vejledning og nøjes med at vise resultatet, siger Evi Risdahl.

For eksempel fremgår det tydeligt af brevene, hvornår ens dagpenge ophører. Men det er svært at aflæse, hvorfor de ophører.

Det skyldes, at kommunen ofte glemmer at skrive mellemregningerne. Som for eksempel at forklare hvorfor en borger ikke må få dagpenge.

Er det forstået?

Men Evi Risdahl har lagt mærke til, at en del borgere lader som om, at de har forstået brevenes indhold.

- Så svarer de på noget, som de ikke har forstået, siger Evi Risdahl.

Det giver kommunen fejlagtige oplysninger om alt fra, at borgerens fysik skal skånes, til at borgernes ansøgninger kommer for sent afsted.

- Nogen når ikke at svare på en hørings i en byggesag - og så starter hele ansøgningsprocessen forfra, siger

Mariagerfjords borgerrådgiver oplever, at for mange borgere føler sig magtesløse og bliver passive, når de modtager indviklede breve fra kommunen.

Foto: Henrik Louis Simonsen

Evi Risdahl.

Det fører til flere klagesager og dobbeltarbejde for sagsbehandlerne - indtil sagen har vokset sig større, end den var fra start af.

- Mange små kommunikationsfejl kan blive kæmpestore, siger Evi Risdahl.

Taber de svageste

Det er især borgere, som på en eller anden måde er særligt udfordret, der går i baglås, når de svære breve kommer ind ad døren.

- Jeg oplever, at de, der er mest afhængige af systemet, føler sig magtesløse. De opgiver at forstå sproget og ender med at lade sagen stå til - så ender de med at blive en sag i stedet for at have en sag, siger Evi Risdahl.

Det skaber mistillid mellem borgerne og kommunen, mener hun.

Hvis problemet med dårligt sprog skal løses, må sagsbehandlerne lytte mere

til, hvad borgerne siger.

Og tænke over, hvem de skriver til.

- Skriver man, så det kan holde i retten, eller skriver man, så det kan forstås af borgerne? spørger Evi Risdahl.

Sæt fokus på problemet

Hun understreger, at problemet ikke skyldes dårlige sagsbehandlere, men for lidt fokus på formidling.

- Jeg tror, at man skal blive ved med at tale om det og holde skrivekurser - på den måde sætter man standarden for, hvordan man skriver, siger Evi Risdahl.

Det sker blandt andet gennem frivillige skrivekurser og snakke mellem Evi Risdahl, den berørte borger og sagsbehandleren.

- Når borgeren siger til sagsbehandleren "det her skader mit liv og min selvtilid" - dér gør det en forskel, siger Evi Risdahl.